

Posudek školitele na bakalářskou práci L. Heyzlové: **Experimentální ověření vlivu barvy vlasů na hodnocení atraktivity pro krátkodobý a dlouhodobý vztah**

Autorka se ve své, 77 stran dlouhé bakalářské práci, věnuje problematice vlivu barvy vlasů na ženskou atraktivitu. Oporu pro své hypotézy hledá v oblasti evoluční psychologie. Jak ve svém teoretickém úvodu sama autorka správně podotýká, nejedná se o první odbornou práci na toto téma, je však pravdou, že metodologie předchozích prací nebyla příliš promyšlená a byla opakovaně kritizována. Toto se však nedá vytknout autorce, jejíž největší přínos vidím právě ve velmi pečlivém promyšlení experimentálního designu a ve vícestupňovém testování vytvářených stimulů. Autorka ve svém textu ukazuje kroky, který by měl každý výzkumník podniknout před samotným průběhem experimentu (ač se jedná o práci nepříliš zábavou), neboť právě volba správných stimulů určuje do značné míry validitu získaných výsledků. Toho si je autorka dobře vědoma a v rámci své studii rovněž na základě nově získaných dat poukazuje na nízkou validitu výsledků jedné z předchozích studií (N.Růžičkové) a vyvrací tak platnost jejích výsledků.

Ve své práci autorka cituje úctyhodných 97 zdrojů, převážně zahraničních. Teoretické části práce by se dal vytknout populární styl, který autorka používá při prezentaci většiny evolučních teorií (což je ovšem ve studentských – a bohužel nejen studentských – pracích zcela běžné) a také poměrně velké množství stylistických nedokonalostí a překlepů. Úvodní kapitoly (např. párování) nejsou ani zdaleka vyčerpávající a zasloužily by si více pozornosti. Co se však týče kapitol popisujících konkrétně roli vlasové pokrývky při hodnocení ženské atraktivity, text je kvalitní a téměř vyčerpávající co do popisu provedených výzkumů na toto téma. Autorka rovněž poskytuje kritické hodnocení předchozích studií, čehož si velmi cením.

Empirická část působí velmi dobře, metody jsou popsány srozumitelně, autorka popisuje krok po kroku postup při vytváření stimulů včetně úskalí, s nimiž se během tvorby a testování setkala a toho jak se s nimi vypořádala (což bych doporučovala číst radě studentů, kteří s výzkumy teprve začínají). Ve výsledcích se objevuje řada složitějších analýz, s jejich popisem a interpretací se však autorka vypořádává se ctí a nedopouští se vážnějších chyb. Rovněž prokazuje schopnost všimnout si zajímavých neočekávaných výsledků (např. vyšší senzitivita žen při hodnocení přirozených stimulů), výsledky uspokojivě a kriticky interpretuje.

Závěrem je třeba podotknout, že autorce se skutečně podařilo vylepšit stimuly používané N.Růžičkovou v předchozím projektu, nicméně jistým rozčarováním pro ni muselo být to, že se stále nezdají stimuly blondýn a zrzek dostatečně přirozené v porovnání s přirozenými stimuly. Domnívám se, že je to bohužel tím, že použitý kompozit Češky bude – vzhledem k rozložení barvy vlasů v české populaci – prostě vždycky nést více rysů charakteristických pro brunety a tudíž na něm bude vždy nejpřirozeněji vypadat hnědá barva vlasů. Nenapadá mne však aktuálně způsob, jak tento problém odstranit. Snad by se dalo diskutovat o odstínech zvolených pro blondýnu a zrzku – bylo by asi dobré vyzkoušet odstínů více a vybrat ten nejpřirozeněji působící právě na českém kompozitu.

Předkládaná práce jednoznačně splňuje požadavky kladené na bc. práci. Vzhledem k velkému úsilí vynaloženému na její realizaci navrhuji hodnocení **1** v závislosti na obhajobě.

Ve Stirlingu, 3.2 2012

Mgr. Kateřina Klapilová, PhD.

Otázka pro obhajobu: Co se plánu do budoucna týče, jakým způsobem by autorka postupovala v případném mezikulturním výzkumu např. v nějaké Skandinávské zemi? Jaké výsledky by v tomto případě očekávala?